

ZPRAVODAJ SK KESL RYU

MISTR EVROPY WUKF Z NAŠEHO SK !!

Nejdůležitější body:

- Neváhejte s přihláškami na MS WUKF mládeže 2014 v Polsku, reprezentace má omezený počet.
- Účastníci campu SK mají u vedení SK připravené DVD z této akce.
- Oddílové příspěvky dražší nejsou, jde o to, jako každý rok, že do konce roku jsou 4 měsíce! Tedy 2500,-Kč

Pokud jde o výpravu na ME WUKF do Verony, oprávněně budu hovořit o naprosto skvělé záležitosti po všech stránkách, a samotné výsledky byly jen tou pověstnou třešničkou na dortu i když:-). Jediným drobným stínem byla slabší účast borců z našeho SK, ale co naděláme a tak dobré jméno ČABK zachraňovali na mezinárodní úrovni hlavně borci kategorie masters. Naštěstí se ostatní kluby ČR k tomu nepostavili jako naši a tak česká výprava čítala více jak 40 reprezentantů. To že naše reprezentace v konečném medailovém umístění obsadila ze všech zúčastněných států vynikající 9.místo bylo skvělé, ale nás pochopitelně prioritně zajímali výkony a umístění našich. A bylo posvácení. V kategorii masters byl tentokrát počet startujících neuvěřitelný a dohromady to bylo přes 70!! reprezentantů. Všichni bez rozdílu podali skvělý výkon a samotná umístění na to, že nešlo o žádný „pouták“, ale ME, hovořilo za vše. Po příjemné návštěvě Verony, shlédnutí kolosea, romantického balkonu Julie Kapuletové a dalších pamětihodností, v podvečer nastupovali všechny kategorie masters. Jak již bylo řečeno, nejen našich závodníků, ale celkově počet převyšil maximum od založení WUKF. Největší úspěch zaznamenal **Petr NĚMEČEK**, který ve velmi „nabušené“ kategorii prošel bez zaváhání eliminačními koly a ve finále pokořil všechny soupeře a vybojoval titul **MISTRA EVROPY**. Ani týmy nevyšly naprázdno. Opět v nečekané konkurenci tým ve složení **M. Sláma, R. Frühauf a J. Borgula** vybojoval skvělé druhé místo a bronz

přidal ještě druhý tým **K. Kesl, P. Němeček a K. Al-Otri**. Když k tomu připočítáme 5.místo Martina Slámy, 6.místo Šárky Hubkové, 9.místo Kačky Neufingerové, 10.místo Kamila Al-Otriho, 11.místo Radka Frühaufa a 14.místo Jana Borčuly, mohli jsme večer konstatovat, že lépe první den snad ani ne mohl dopadnout. A pochopitelně že se konstatovalo hodně přes půlnoc. Druhý den byla na programu naše mládež a bohužel z našeho SK to byli pouze dva. Ale i oni předvedli výjimečný výkon. Jáchym Hořák předvedl v kata, že jeho úspěch v Maďarsku nebyla náhoda a velmi dobrým výkonem bojoval v rozstřelu o postup do finále. To se sice o pověstný vlásek nepovedlo, ale jako počinek do další práce 13.místo více jak dobré. **Erika Hubková** sice v kata výrazněji do

ním reprezentantů ČABK, ale i s úspěchy borců našeho SK. Hovořit navíc o super večerních posezeních, návštěvy jezera La Garde a ostatních doplňkových aktivitách by asi bylo zbytečné, kdyby nešlo o zvyšování motivace, kterou je třeba v našem oblíbeném, byť neolympijském sportu, rozvíjet i mimosportovní aktivitou na těchto výjezdech. A tak nezbývá doufat, že alespoň na MS do Polska mládeže se počet našich borců reprezentujících ČR rozmnoží. A tak závěrem jen houšť a větší kapky takových to soutěží se skvělou partou.

Uvnitř tohoto vydání:

Letní camp, 14 dní pohody...	2
Bazar SK...	2
Zamyšlení před novou sezonou...	3
Úspěch v Bruselu...	3
Moje cesta bojovým uměním...	4

**NEZAVÁHEJETE: POSLEDNÍ
PÁR VOLNÝCH MÍST NA
SEMINÁŘ S
GM Danny Hazanem !!!**

ZPRAVODAJ

LETNÍ CAMP NAŠEHO SK, ČTRNÁCT DNÍ POHODY V PERFEKTNÍ PARTĚ

Když jsem si na facebooku přečetl komentář Filipa Víta k obrázku z letošního campu: „Pro někoho klub pro mě druhá rodina“, nejen že mě ohromně potěšil, ale vyjádřil i můj pocit z tohoto campu. Je pravdou, že když se na camp přihlásí Hanka, Váša, Šárka, Eliška Fila, Jana a další, je to vždy záruka, že se bude jednat o kvalitní záležitost, nepostrádající jednak servis pro ty mladší, ale i pohodu, legraci, zkrátka vše to, co neodmyslitelně patří k dobrému campu, kde se i cvičí: -))). Jako vždy se najde i někdo nový, ať již menší či větší, který svoji přítomností vnese něco nového. Na této akci to byl z mého hlediska bavič, který sice přiděloval šéfovi svého týmu Vášovi hodně vrásek, zvláště při kolektivních hrách, ale nakonec i on byl pro, aby Dominik Tománek získal titul baviče campu. Akce byla tentokrát zaměřena na vnitřní porozumění sama sebe pochopení harmonie pohybů, dokonalé synchronizace cvičení, při maximální koncentraci a vnitřní pohodě. A že se v tomto směru opravdu dařilo demonstrovaly nejen tréninky, ale i doprovodné hry a soutěže. Naběháno bylo tentokrát dost, výklusy od 4-6km v součtu s maratonem do železného karateky udělalo dohromady takřka 30km za camp. I týmy pracovaly na jedničku a tím i veškeré společné soutěže měly patřičně kladnou odezvu. Soutěž superklikař byla tentokrát vymyšlena na

takřka vražednou vytrvalost a rychlou regeneraci. Jako nejlépe vybavenými se ukázali ve slečnách Anežka Kotěrová a v mužích Petr Matějovský. Každý den se probíraly jiné kata, nižší STV se připravovali na zkoušky a každý den se „makalo“ i na kumite a sebeobraně. Každodenní přednášky měly za účel proniknout nejen do kara-

te, ale i ostatních bojových umění alespoň teoreticky, testy a filmy jsou již samozřejmostí. Přínosem jako vždy bylo cardio a nově práce se zbraněmi Bo a Nuchakou. Jako tradičně proběhl již neuvěřitelný 31.ročník soutěže kata „O pohár SK“. V ženách tentokrát neměla Anežka Kotěrová při zranění Hanky vážnější konkurenci a tak více než předpokládané vítězství byla pro všechny perfektní demonstrace její kata. Další místa si rozdělily naše naděje a stá se zlepšující Kačka Neufingerová a bronzová Šárka Hubková. Stejně jako Anežka nedal v kategorii mužů nikomu šanci Filip Vít, ale lehce mu na paty stříbrem při

šlápl Jakub Slanař. Mile překvapil slušným výkonem a tím i vybojovaným bronzem Jáchym Hořák, pouze o půl bodu před též stále se zlepšujícím Kamilem Al-Otrim. V nadějích SK zvítězila Veronika Šťastná před Alžbětou Kameníkovou a Patrickem Najmanem. Karneval s několikaletou tradicí opět neměl chybu, téma „Jsem originál

dná svému názvu. V ženách ovládla soutěž fyzické všestrannosti Anežka Kotěrová, v mužích bezkonkurenčně Jindra Pilamnn a začátečnicích Alžběta Kameníková. Radostínský Hollywood opět bez chyby a pak se camp již pomalu chýlil ke konci. 21.ročník soutěže kumite byl vyhrazen pro pánský ansábl campu. Jedničkou Filip Vít, 2. Petr Matějovský a 3. Jakub Slanař. V mladších vítězství Jáchym Hořák, 2. Tomáš Piskáček a 3. Daniel Sládek. Tradiční jsou i zkoušky na vyšší STV. Ozdobou byly zkoušky na STV 1.Dan a sice Filipa Víta a Jiřího Kubíka. Další úspěšní byli Erika Hubková na 1.Kyu, J. Štefl a P. Matějovský na 2. kyu, R.Palička na 3.kyu, 5.kyu N.Mistríková, 6.kyu V.Šťastná a 7.kyu H.Janáčková a A.Kameníková a 8.kyu P.Najman a E.Kisová. Vzorový karateka byl udělen Elizabeth Kisové a nejlepší tým byl tým Šárky Hubkové ve složení P. Matějovský, A.Kameníková, K.Pilařová a J.Hořák, K.Hlaváč, N.Janáčková. Na závěr díky všem kteří udržují tradice a náš SK berou jako svou druhou rodinu.

BAZAR SK KESL RYU ANEB PRO VŠECHNY, KTERÍ MAJÍ NĚCO, CO SE JINÝM MŮŽE HODIT

Prodám **běžecské hodinky s GPS - GARMIN FORERUNNER 110**, takřka nepoužívané v záruce, původní cena 4000,-Kč, prodám za 2000,-Kč
 Prodám **karate gi 170cm - originál šité Japonsko SHUREIDO**, velmi zachovalý stav, používaný cca na 5 soutěžích kata, původní cena 5500,-Kč, prodám za 2000,-Kč
 Prodám **kameru do auta Defender Car Vision 2020HD + 32GB karta**, původní cena 1100+600,-Kč, nepoužívaná, nyní cena 600,-Kč celkem.
 Zdarma **přenecháme jednoruční nakládací činky** pro domácí posilování
 Dám a nebo prodám za pár korun **nošené, ale v dobrém stavu značkové Karate gi různých velikostí**, závodní šerpy a chrániče na kumite
 Dám **držák do auta na tablet až do rozměru 10.1**

5/2014

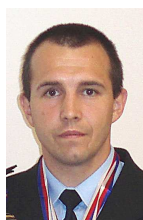
ZAMYŠLENÍ PŘED NOVOU SEZONOU A NEB JAK HLEDAT SPRÁVNÉ CESTY...

Kde hledat chuť být co nejlepší tam, kde ostatní již nemůžou, nebo nemají dost vůle a odvahy. Kde hledat osobní vůli a statečnost překonávat překážky, naučit se ctít tradice a uznávat autoritu. Jak se stát výjimečným a pochopit loajalitu a úctu k těm, kteří se snaží dělat maximum, aby naše cesta životem byla lehčí, ale přes to vybočující z šedivého průměru většiny lidí. Pokud budeme mluvit o našem bojovém umění, je třeba nejdříve zhodnotit své reálné možnosti, svoji tréninkovou morálku, osobní vůli a chuť dát do svého snažení absolutní maximum. Bohužel běžné je dnes hlavně u nás, že ve sportovním karate pouhá hrstka je těch, kteří dávají do cesty svého sportovního vzestupu opravdové maximum, tak jak to je v ostatních sportech naprosto automatické. Pak nám nezbyvá než závidět těm ostatním, pouštět si jejich dvd a nebo si namlouvat že máme šanci uspět mezi těmi nejlepšími. Úspěch všech těch, kterým jde o absolutní špičku vyžaduje nejen opravdu ty nejdisciplinovanější, ale i dostatečně finančně zajištěné a „sportovně politicky“ podporované. To platí ve WKF a je úplně jedno, zdali budeme WKF nazývat „první ligu“ a ostatní asociace či federace „druhou resp. třetí“. WKF je dnes ve svých oficiálních kategoriích vyhrazen pro nejlepší profesionály ať si to připouštíme nebo ne. Pouze naivkové u nás si stále představují, že medaili ve WKF může získat bezejmenný

amatér, trénující třikrát týdně bez vlastního zázemí, každodenních tréninků, maximálního snažení a v neposlední řadě i dostatečné finanční podpory. Naše reprezentační „cestovatele“ tak může hrát pouze vidina zkusit si jedno nebo dvě kola mezi nejlepšími a pak se s některým s medailistou vyfotografovat. Bohužel to „naše“ karate kdysi bylo a je i nadále likvidováno dle předpovědi starých mistrů dálného východu. Honba za ekonomickým ziskem a tím i sponzory, je když ne prioritou, tak minimálně až na prvním místě. Pravidla se nesmyslně stále mění díky sci-fi představě vedení WKF o zařazení mezi olympijské sporty. Pokud by se nakrásně někdy v daleké budoucnosti stalo karate olympijským sportem, bude to takový „hybrid“, který již s tradicí nebude mít cokoliv společného a na naše reprezentanty by se podle určité vize WKF stejně nedostalo. Možná že i ostatní federace či asociace myslí na finanční zisky, což se těžko posuzuje z pozice „pouhého člena“ avšak věřím, že základem minimálně u WUKF je zachovat alespoň základní tradice toho karate, které jsem poznal před více jak 34 lety. WUKF tedy není ani „druhá liga“ ani první. WUKF je tradice a dává možnost seberealizace nejen profesionálům, ale amatérům v širokém věkovém záběru, od těch nejmladších, až po ty nejstarší. protože to je základní filozofie karate. WUKF je zatím druhou největší světovou organizací. I když budeme polemizovat o tom, zdali je úroveň u jedné fe-

derace vyšší a u druhé nižší, výsledek je pro nás stejný. Z obou nebo víceméně ze všech je získání medailí velmi těžké. Proč tedy více konkurujících federací? Necháme stranou ego a peníze o které jde bohužel dnes i v karate. Pro WUKF však hovoří jasně daná pravidla, která nejsou neustále měněná, nevymýšlí se nesmyslné masky, botky na nohou, zbytečné vesty pro seniory apod. Zápas jsou díky dynamičtějšimu bodování a přehlednějšímu rozhodování stojícími rozhodčími reálnější, tak, jak tomu vždy bylo a je naprosto minimální možnost simulování. Samotné verdikty nejsou zahlceny napomínáními, které můžou být velmi subjektivní, a tím se dnes setkáváme na soutěžích WKF na každém zápasišti jiným vysvětlením pravidel. Hodnocení na známky u kata mělo odpřažovat svoji logiku. Kata není kumite, aby se eliminací přirozeně došlo k vítězi. Právě proto, že rozhodování kata je nesmírně subjektivní, je třeba, aby rozhodčí mohli ještě upravit svoje původní mínění u sportovce z prvního kola, nehlédě na fakt, že v karate je u těch lepších závodníků zafixována myšlenka, pokud není medaile, je všechno špatně. Při rozhodování na známky je možnost sledovat svoje umístění a bez osobního neobjektivního hodnocení svého výkonu může být každý spokojený s jakýmkoliv posunem, zvláště na vrcholných zahraničních soutěžích, tak, jak jsme byli kdysi spokojeni i

my. Ve WUKF se nechystá při soutěžích kata kalamita bez jakékoliv úcty a respektu k tradicím to znamená vytváření budoucnosti ve smyslu free kata, kdy si závodníci budou vymýšlet vlastní kata, budou létat vzduchem a možná jim k tomu bude hrát hudba. WUKF a potažmo ČABK nabízí to, co WKF prostě nebere na vědomí. Možnost maximálního rozvíjení motivace od těch nejmladších bez omezení STV a neuhýbání o tradici předané mistry dávných dob. MS či ME pro žáky, dorost i juniory tak, jak je to v ostatních sportech mimo WKF a sice do 21. let, rozdělení po STV atd. má svoji logiku udržet mladé i ty starší karateky co nejdéle u karate, nabízet jim ve velkém měřítku možnost zúčastnit se mezinárodní konfrontace, kde nominovaných z jednoho státu pro jednu kategorii je až 6 závodníků oproti 1 ve WKF. Proč tento článek? Neodmítáme soutěže ČSK, nesnižujeme kvalitu žádné soutěže, asociace či federace. Hledáme cesty pro další motivaci a osobní rozvoj. ČABK je cestou ze stereotypu „západního karate“ (jak by řekli starší mistři) a navazujeme na dobré tradice klasického karate. A poznámky o první či druhé lize? Staňte se opravdovými profesionály, dejte ze sebe všechno, oběťte veškerý čas i ten volný a pak možná vyhrajete ve všech federacích... Motto mého života: „Natahuj se vždy tak, jak máš dlouhou postel“ platí i na půdě kterou nazýváme karate.

Úspěch v Bruselu: Jako každý výjimečný výsledek naší státní reprezentace ve všech sportovních odvětvích musí každého z nás, zdravě smýšlejícího nacionalistu potěšit a v našem oblíbeném bojovém umění karate pak zvlášť. V červenci se česká výprava vypravila na Evropské hasičské a policejní hry do Bruselu a přivezla odtud skvělých osm medailí. Nás pochopitelně potěšilo, že i členem této výpravy byl i karateka našeho SK a ČABK Martin Sláma a přispěl velkou mírou do této sbírky. Vybojoval celkem tři medaile v kategorii kata tým, kata individual a kumite. Pochopitelně velká gratulace a přání dalších úspěchů.

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ „MOJE CESTA BOJOVÝM UMĚNÍM“

16 pokračování ze zpr. 4/2014

Instruktaž práce se zbraněmi dálného východu a výcvik s nimi vzbuzoval maximální zájem nejen personálu hotelu, ale i většiny návštěvníků, nadšenců horské turistiky. I naše bojové hrátky v místních lesích a karate celkově bylo neustále středem pozornosti vykulených turistů a spouště fotoaparátů cvakali takřka bez ustání, že jsem si připadal mnohdy jak Hollywoodská hvězdy. Jedna z výjimečných akcí z které se neodmyslitelně zapsala do dějin našeho karate byla zkouška karatistů ve smyslu sebeobrany v praxi. Čtyři odvážní, dopady samotné skutečnosti nepředpokládá, trenér, Brěta Bušo, Roman Vaněček a Miloš Flek si nasadili masky, a s naprosto nedostatečnými ochrannými pomůckami vyrazili do místních hvozdů reálně přepadávat všechny karateky v počtu 70. Přepadený musel zachovat rozvahu a reálně se ubránit. Nutno podotknout že přepadávání bylo tak reálné, že zkoušení většinou zapomínali kdo se skrývá pod maskou. Například Filip po mě hodil kamenem a trefil mě do hlavy, Martin Štěpánek našel obrovský sochor udeřil mě s ním též do hlavy a nestačilo mu ani když jsem padl, ještě do mě kopl, Jarda mě ve strachu kopnul mezi nohy atd. Mým kolegům ninjům se nevedlo lépe. Roman byl Edou napůl knokautován, tak že akce musela být na čas přerušena. Brětu uchopil malý Olda za genitálie, a nechtěl povolit ani po důrazném „jame“ od trenéra. Markétka Kostínková se s násilníkem Brětou naopak snažila vypořádat dialogem, ale to nevycházelo tak že pokračování zabránilo opět trenérovo jame. Pak přijela z Janských lázní policie, protože přišlo udání od turistů, že se v místním lese na Černé hoře brutálně přepadá. Brutál to každopádně byl, ale SNB jsme to nakonec vysvě

tlili. A kdo byl nejlepší a nejtvrdší sebeobránce? Rozhodně Mirek Čáslavka, Eda Klein, Olda Novotný, Petr Slaviček, Vlado i Sláva Grúlové a další. Ve slečnách kralovaly Ivča, Radka Starostková a další. Když pomínu všechny akce jako o mistra šurikenu, pohár kata, zkoušky a další, rozhodně je na místě zmínka o ještě jedné akci, která toto soustředění udělala nezapomenutelné. Překvapením pro všechny byla noční „Akce Ninja“. Několik skupin mělo tajně a potichu najít poklad Ninjů (dvě láhve šampaňského), které hlídalo navíc komando Kesi, Čáslavka, Bušo, Flek Ivča, Slaviček a Vaněček. Ostatní jímala hrůza, jednak z absolutní tmy Černé hory a jinak z vyzbrojených strážců pokladu noží, nunchakami a tyčemi. Dle pravidel, pokud narazila skupina na druhou, bylo třeba bojovat v rámci nezabití a tým který by byl přemožen, nemohl pokračovat. Tak se stalo, že se týmy navzájem vyhýbaly jak se dalo a k půlnoci se

v malém lesíku kde byl ukryt poklad najednou setkali cca 40 ninjů. Nastal lítý boj, kde mnohdy nebylo jasné kdo bojuje proti komu a tým byl nakonec poklad uhájen ale pouze do doby kdy se všichni sešli. Personálu hotelu nešla do hlavy vitalita ninjů, kteří se převlékli a po půlnoci disciplinovaně nastoupili do kavárny a trenér musel přivřít obě oči, než zahnal všechny spát, protože ještě hodně po třetí hodině ranní se probírali zážitky této vydařené akce. Opět nezapomenutelné soustředění a pochopitelně se nikomu nechtělo domů. Ale sotva uschly vypraná kimona, už naplánovaná exhibice na pionýrském táboře v Jaroslavicích. Díky šéfovi akce Karlovi Mazancovi se šíleně bloudilo, část jela vlakem, část

autem, ale nakonec před půlnocí alespoň studené buřtíky na místě konání a druhý den více jak 300 dětí tleskalo našemu bojovému řádění. Dokonce i autogramiáda byla a kdyby mi Růža při přerážení nezlomil hůl od koštěte místo boku o hlavu (prý se netrefil), tak vše skončilo úplně bez zranění. O karate byl velký zájem a o naše podání, jednak tajuplné a jednak s komickými prvky zvlášť. A tak chvilku čas oddychu doma a hurá na srpnové soustředění do Řevnic, na které si mě pozvalo TJ Parku kultury J.F. Přehnané teplo dopadalo na všechny, ale vojenská musela být a tak marně borci prosili o výměnu tréninku za koupání. Chybička se však vloudila odjinud. Místní slečna rekreatantka, nejspíš příznivec karate si při opalování odhodila vršek a trenér sice využil veškerých prostředků na karateky při vysvětlování, jak důležitá je maximální koncentrace na cvičení kata, ale úspěch minimální. Ještě že vždy nadešly příjemné podvečery a po přednášce zbyl čas na tmelení kolektivu u kytarky a další schlazení. Avšak i toto soustředění se zapsalo něčím speciálním do dějin našeho karate. V pondělí večer po přednášce již probíhalo tmelení kolektivu, když příběhli dva vyděšení kluci, že potřebují zachránit svoji patnáctiletou kamarádku ze spárů nějakých feťáků. A tak nebylo moc co řešit, jediný problém byl, že všichni moji karatekové byli spíš mladšího věku a tak bylo třeba vybrat pár borců a ozbrojení nunchakami a i přes únavu po celém dni jsme museli běžet takřka 2 km k místu přepadení. Na místě bylo jasné, že zákroku bylo třeba. Nejdříve po určité hrozbě se několik podnapilých a zfetovaných mladíků vyděsilo a po určité taha nici nám dívky vydali. Posléze však zjistili, že moje parta jsou sami mladíci, rozbili lahve a hurá na nás. Ústup se povedl až k domu unesené, avšak tam došlo ke zmatku, částečnému vyděšení mých borců a tím i taktika nevyšla a tak se všichni rozutekli a já tam zůstal sám. Dva útočníci se po několika kopech stáhli, ale proti takřka dvoumetrovému chlapovi pod drogou a navíc ozbrojenému trubkou od lešení se bojovalo špatně. Nakonec po oboustranné tvrdé výměně, kdy úder nunchakou do soupeře neměly takřka žádnou účinnost, jsem po vykrytí několika úderů trubkou šťastně přeskočil plot a ztratil se v ulicích Řevnic. Zakrátko jsem již částečně domlácen, ale spojený že se nikomu nic nestalo se děl se svými karatisty a hodnotili jsem akci v realu. Na toto soustředění budeme roz-

hodně všichni dlouho vzpomínat a zvláště já, když jsem si poprvé vyzkoušel boj o holý život, zvláště ve chvíli, než se mi podařil tak tický útek, kdy mi na mokré trávě uklouzly polobotky a ten šílenec mě málem tyčí umlátí. Druhý den jsme se potkali v místním „bufáci“ on s modřinami v obličeji od mé nunchaky a pozdravili jsme se, jako staří známí. Nic nepamatoval. hodně všichni dlouho vzpomínat a zvláště já, když jsem si poprvé vyzkoušel boj o holý život, zvláště ve chvíli, než se mi podařil tak tický útek, kdy mi na mokré trávě uklouzly polobotky a ten šílenec mě málem tyčí umlátí. Druhý den jsme se potkali v místním „bufáci“ on s modřinami v obličeji od mé nunchaky a pozdravili jsme se, jako staří známí. Nic nepamatoval.

